

Ազգ Տրովայէն, ծիծաղներով քրթալիր  
Եւ անհնդեղ տաղող՝ երգով կը խառն  
Եւ սոսկալի գէմքեր կ'առնեն՝ դընելով  
Ծափ գոգեալ կեղեւներէն դիմակներ,  
Եւ, բառու, քեզ կը կանչն զուարթ երգերով,  
կամելով քարձը ճրւկերէն թեղօշի  
Գու պատկերներ շարժուն: Ասոնց շընորհիւ  
Ամէն այցի կ'ուունանայ նոխ ծոննդերով,  
Եւ անտառներ խոր, մորփոր հովհաններ  
Ովկոյներով կ'ըլմա բոյս ծեր ու լիի,  
Եւ աստուածն ուր որ ալ տարձնէ զլուխը վեհ:  
Ուստի երգնե՞ք ըստ օրինի՞ բառուին  
Իր գովհսուներն հայրնակն երգերով,  
Մասացանե՞ք իրեն տաշտեր, աթերներ,  
Եւ սուրբ նոխազն եղջիւներէն բընթած  
Բնրուած թոյ կանց առնէ հոն ռաքը բառնին,  
Եւ մնեք կաղնի շամփուրներով խորովնեալ  
Պատարագին փորուիները պարարտ:

Կը պահանջէ այզին գեռ շատ քրտինքներ  
Ուաշխատութիւն անբաւ, զի հարկ է որ հոն  
Ամբողջ ամէն տարի երեք եւ չորս հեղ  
Պետուիք բացուի, 'երկմատնիով փերշուին  
Հողակոչտերն յաւէժօրէն, 'այշեստան  
Իր աւելորդ տերեւներէն թեթևնցնել:  
Աշխատութիւնն նողազորդին կը դառնայ  
Շըրջանով ճիշ ինչպէս՝ բարին ինք իր վրայ  
կը հուզիվ, անցնելով նոյն հնագերէն:  
Երբոր այզին թափեց վերջին տերեւներն  
Ու Թօթափեց ցուրտ հիւսիսին՝ անտառին  
Զարդն ու պատին, այն ատան ժիր այգեպանն  
Առաջիկայ տարւոյն հողով կը քեալի.  
Թողլիք այզին ջըրուանեան կը ատամօվ  
Կը յապաւէ, վայելչօրէն կը յօտէ:  
Փորէ՛ երկիրը նախ, այրէ՛ նախ հօտերն,  
Եւ տանզ յարկին տակ նախ ձողերը շարէ,  
Բայց ամենէն կերչը կըթէ քու այզիգ:  
Այզիներուն երկու անզամ շուք կու զայ,  
Մոլախուարն ու թաւ փուշերն երկու հեղ  
Բարուաները կը պատեն, կը խեղդէն.  
Տածանելի աշխատութիւն երկուքն ալ:  
Միծատարած ազարակները գովէ,  
Բայց զուն փորիկը մըշակէ: Եւ որածեալ  
Անտառներէն չիբանան ունանէր կը արէ  
Դաժանաբոյս, եւ զետերուն եղերէն  
Քալէ եղէ. եւ անմըշակ ուռենույն  
Հոգը տածանի կը պատճառէ մըշակին:

Արթերն ահա կապուած ուրեմն, ուրէններն  
Յօսոցի պէտք չունին այլ եւս, եւ արգէն  
Այգորդն յոզնած երգը բերանն հասեր է  
Հուսկ տունկերուն. բայց հարկ է հողը քրթուել,

Փոշին շարժել, եւ ունենալ Արմազդէն  
Արդէն հասուն ողկոյզներուն համար վախ:  
Ընդհակառակ՝ ձիթենին եւ ոչ մէկ  
Մըշակութիւն ունի ան չի սպասէր բնաւ  
Ոչ կրածագ յօտոցներու, եւ ոչ ալ  
Փողերու ծանր ակուաներուն, անզամ մ'երբ  
Հողին կըպած՝ ելեք է լոյս օդին ի վեր:  
Եթի փոցին կոր ժանիփով փեռուկն  
Արմատներն ուղին, անոր կու տառ բաւական  
Խոնաւութիւն, եւ եթէ խորը մըխեն  
Պիտի տայ քեզ ծանրաբեռնի պըտուղնիր:  
Ուստի մշակէ խնամքով պարարտ ձիթենին,  
Ձիթենին գէ՛ր սիրուե՞ն հանու Հաշտութեան:  
Նոյնակէ ծառերը պըտպատու՛ բոււկինին  
Հազին զգացին հզօրը եւ այժ ըստացան,  
Իրենց յասուկ գօրութիւնով կը ձգտին  
Դէպ ի սաստիրն յանկարծակի, անկարոս  
Ամենեւին մեր օգնութեան. եւ սակայն  
Անտառն ամբողջ կը փըլ ծեփ միրգերով.  
Թըղչուներու կայան վայրի թաւուաներն  
Արիւներանգ պըտուղներով կը կարմրին:  
Սիմնը կ'ուսեն հօտերը, քարձը մայրին  
Կը հայթայժէ մեզ մարխ, որմէ կ'ունենանք  
Գիշերային կրակ եւ լոյսի ճանախներ:  
Եւ զես մարդիկ կը դանդաղի՞ն տընկելու  
Եւ տանելու անոնց վըրայ հոգ ու խնամք:

Թարգմ. Հ. Ա. Պահուեան



## ԳԻ ՑԱԿԱՆ

## ՄԵԼՈՒՆԵՐՈՒ ԼԵԶՈՒՆ

»\*«

Գերմանացի կենսարան ուսուցիչն Դարլ  
Ֆոն Միրիշ կը հրատարակէ իր դիտողու-  
թիւնները մեղուներու լեզուին վրայ, կը  
զրէ Հանս Պրեմեր գերմաներէն կողմու  
թերթին մէջ (պրակ Փի): Բայց հարկ է  
զիտնալ կանիւա՝ որ ինքը չ'ուզգիր բնաւ  
մարդկային լեզուին հետ համեմատութեան  
դնել:

Յայտնի է որ մեղուները իրարու հետ  
փոխադարձ հաղորդակցութիւններու պէտք  
ունին, որպէս զի կանոնաւորապէս առաջ  
երթայ այս զօրեղ և բազմամասն աշխա-

առավիճակ, որով անսնց կեանըը հիւսուածէ: Իթերեւ այս նկատմամբ մենք չափազանց մարդկեզն գաղտփար և մտածութիւն ունէինք:

Կը կարծուէր թէ մեղուները իրենց աշխատութիւնը կը սկսէին ուժով շշելով, և թէ կը զանային հանդարտօրէն բզզելով. ու կը մտածուէր որ միւս մեղուներն աւ պէտք էին բրոնել այս բզզիւններում տարբերութիւնը և ըստ այն կարգադրել իրենց ընթացքը, Բայց արդեօք պապցուցուած էր թէ մեղուները կը լսեն:

ՀԱՄԱՐԴԱՅ ՓՈՐՁ. — Մեղուներուն հազորական կարողութիւնը փորձելու համար Շւառցապեսն Ֆրիշ հետեւալ պարզ և հնարագէս կերպը զործածեց:

Ինըը փորք սկաւառակ մը դրաւ չափարախան ջուրով լեցուն՝ փորձի սահմանուած սեղանին վրայ՝ բաց պատուհանի մ'առջև: Մեղու մը զէպի սկաւառակ կը վազէ, կը ծծէ չափարախան ջուրէն կրցածին չափ և կը հեռանայ. Քիչ վերջը սկաւառակին վրայ կը յարձակի մեծ բազմութիւն մը մեղուներոււ կիթէ ուսուցչապետը վերցնէ սկաւառակը սեղանին վրայէն՝ մեղուները չեն զար այլեւս. միայն երբեմ երբեմ անոնցմէ մին կը թոշտի սենեկին մէջ՝ աչք մը տալու հոն: Բայց ինչպէս բազութեամբ դարձեալ արագորէն կը լեցուին մեղուները՝ երը ուրիշ ըսկաւառակ մը դնէ դարձեալ սեղանին վրայ շաբարախան ջուրով: Յայտնի է որ մեղուները իրարու հաղորդած պիտի ըլլան իրենց բալցը աղբիրին վիճակը. Թերեւ իրենցմէ մէկը « լուր » տարաւ. պարզ փորձ մը կը լուծէ խնդիրը: Խւրացանչիւր մերու որ սկաւառակին վրայ կը թոշի՝ կնակը բիծ մը կ'ընդունի, որ գունաւոր նիւթին մէջ թաթիստած վրձինով մը հաղորդուած է: Գոյնին տարբերութենէն և բիծին դիրքէն՝ ըստ որում ինըը կը թէ Ֆրիշը թուարկութեան գորութիւն մը կը հնարեւ. իր հիւրերը համրուած են ուրեմն: Եւ երը ժամանակ մը կերակուրին դադար ատաէ վերջ՝ դարձեալ կը պատրաստուի մեղուներուն:

Թիւերու յաջորդութենէն կը տեսնոր՝ որ շաբարախան ջուրը ծծողները առաջին ները չեն, այլ նոր մեղուներ կը դրկուին: Բայց թէ ինչպէս կը դրկուին:

Գերմանացի կենսարանը մեղուանոց մը կը շինէ, որոն մէջ խցիկները իրարու ետև չեն, այլ իրերու միրծ, այնպէս որ ամէնըն ալ տեսանելի են, և այսպէս զայն մօտ կը դնէ սեղանին՝ որուն վրայ կը գտնուի շաբարախան ջուրը, որ կարող կ'ըլլայ միաժամանակ թէ ջուրը և թէ մեղուանոցին ծակը տեսնել: Կրկին կը համբէ մեղուներու գունդ մը՝ որ կը ծծէ շաբարախան ջուրը, սկաւառակը կը վերցնէ և բիչ վերջ դարձեալ կը դնէ սեղանին վրայ:

Հիմա դիտնը թէ ինչ կերպով կը շարժի մեղուանոցին մէջ առաջին մեղուն՝ երը տեսնէ սեղանին վրայ սկաւառակը և շաբարախան ջուրը. պատգամաւորը կու գայ, յետոյ մեղուանոց կը դառնայ և շաբարախան ջուրը կը բաշխէ միւս մեղուներուն, յայտնի է՝ իրեն օգնական մեղուներուն՝ որոնք իրենց կարգին՝ ջուրը թիշներուն մէջ պիտի հեղուն: Յետոյ կը սկսի շատ տարօրինակ ու եղական պարմը բարունակ շրջաններ և զարձուածներ ձեւացնելով՝ գրեթէ խորչի մը մակարդակին չափ: Մեղուներն ուշադիր կը կենան և իրենց վլուիր պատգամաւոր մեղուին կը դարձնեն, կը ջանան անոր զաշիւ իրենց փորբիկ բողկուկներով և բիչ մ'ալ անոր պարին կը հետեւին, և ահա նորօրինակ բան մը կը հանդիպի. եթէ համրուած մեղուներէն մին պարող մեղուին դաշի՝ իսկոյն մեղուանոցէն դուրս սկաւառակին մէջ կ'իմայ: Յայտնի է որ հոսհաղորդակցութեան ձեւ մը կայ իրարու հետ, բայց որովհետեւ ո՛չ լսողական և ո՛չ տեսողական զործարանով չի կրնար ըլլալ, վասն զի մեղուանոցին մէջ խաւար է և բզզումը կը տիրէ, կը հետեւի ասկէ որ այս հաղորդակցութիւնը սոսկ շօշափողական է:

ԱԽԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ԿԱՅ ԱՐԴԵՅՔ. — Խնդիր է թէ ինչպէս մի միայն կամ զինաւորա-

պէս համրուած մեղուները կ'իմանան կոչը. թերեւ լւա ճանչցողներու խումբ մ'է որ իւրաք հաղորդութեանց վրայ կը հաստատուին:

Առաջշապեար ուրիշ փորձ մ'ալ կ'ընէ: Երկու տարրեր տեղեր կը դնէ սկասառակներ շաքարախառն ջուրով լեցուն. այն մեղուները որ կ'երթան առաջին սկասառակն ծծելու անդաց վրայ վրձնով մը ճերմակ գոյնով կը նշանուի. Երկրորդին զացողները՝ ղեղին գոյնով: Երբ յաջորդ կերակութին ժամանակը կու զայ՝ տառջն սկասառակը դարձեալ կը լեցուի և երեւան կ'ելլէ նոր «սպիտականիշ» մեղու մը: Սա կը սկսի պարել և ահա ոչ միայն սպիտականիշները՝ այլ և դեղինները դուրս կը վիստան. բայց գեղինները ի զուր, վասն զի չեն մօտենար նոր լեցուած ըսկասառակին, այլ կ'երթան զէպի իրենց յատուկ սկասառակը՝ որ պարապ է: Կ'երեւիք որ զործողութիւնը կը կատարուի այսպէս. պարը կը նշանակէ թէ աւարառութեան նիւթ կայ. այն ատեն բոլոր հաւաքող մեղուները դուրս կը խուժեն, և անվրէպ իւրաքանչիւր խումբը հոն կը վազէ՝ ուր սովորած է իր հունձքն ընել:

Բայց իսկապէս այսպէս չի կատարուիք, վասն զի երբ թրիշ իր փորձերուն մէջ քնական պայմաններն առաջ կը քերէ, և ներկայացնելով յատուկ ծաղիկներ՝ Երկու խումբ կը ծծեւացնէ, մին՛թմիի, միւսը՝ կակիայի ծաղիկներէն մեղը հաւացողներէն: Նա կը տեսնէ որ թմրիի մեղուն պարելով իրեն կը կանչէ իր խումբին ընկերները. բայց նոյնը տեղի չ'ունենար կակիայի խումբին մէջ, ինչո՞ւ ուրեմն այս պարագային մէջ երկու խումբերը իւրամէ կը տարրերէն, և շաքարախառն ջուրին մէջ զացողները ոչ, չոս ևս փորձը գուացուցիչ պատասխան մը կու տայ, Դարձեալ կը ձեանան երկու խումբ մեղուներ, որոնք շաքարախառն ջուրը կը ծծեն: Բայց երկու սկասառակներուն մէջ երկու տարրեր հոտաւէտ նիւթերը կը զըրուին, և ահա թէ ինչ տեղի կ'ունենայ:

Այս անգամ ևս միայն մէկ խումբը կը

շարժի՝ երբ պատուիրակ մեղուն ծանուցում կ'ընէ, և այս կը նշանակէ սոսկ՝ թէ հոն տեղերը բան մը կայ և աւելի տեղեր կութիւն մը կը ստացուի անոր վրայ այն հոտաւէտ նիւթին միջոցով՝ զոր մէն մի շաքարային մասին հետ կը կրէ, բեղմաւորելու համար անով՝ սկասառակին մէջն ծծելով ջուր:

Ահա ուրիշ փորձ մ'ալ, որուէ յառաջ կու զայ շառ ուշագրաւ արդինք մը: Պ. Թրիշ կերակուրին վրայ բաւական ժամանակ հանցիստ տալէ ետքը, սեղանին վրայ կը դնէ փոխանակ շաքարախառն ջուրին՝ անուշահամ հեղուկով թրիուած ծծոն թուղթի թերթերը: Երբ մեղուները շատ պիտի աշխատախին աղքատին աղդիւնք մ'ունենալու համար՝ կը դառնան իրենց մեղուանոց կիսաղատարկ ստամբուով. մեղուներէն ոչ մին չի սկսիր նշանակալից պարը: Ավկից յայտնի է որ շաքարախառն աղդիւր գտնողը իրեն զիւտին վրայ տեղեկութիւն կու տայ այն ատեն միայն՝ երբ աւարն առատ և զիւրահաս է:

ՀԱՏԱԲՈՒԹԵԱՆ ԶԳԱՑԱՐԱՆՔ. — Ուրիշ հարցմունք մ'ալ կ'ըլլայ: Մինչև հիմայ նկարագրուած փորձերը ամէնքն ալ համրուած մեղուներուն վրայ՝ կատարուած են, այսինքն է կը վերաբերին այն մեղուներուն ընթացքին, որոնց համար տեղ մը կը մատակարարուի. պիտի ըսենք ըստ արդի մտածութեան, թէ տեղեակ են մեղուները բաւական ատենէ ի վեր: Բայց ինչպէս եղեր է որ էն առաջ բոլոր այս փորձիկ կենցանիները զացեր են կերակուրին տեղը: Արդեօք զացեր են առաջնորդութեամբ առջի գտիշ մեղունին թէ զրկուեր են: Առաջին կարծիքը մերժուած է ստոյդ զիւտութիւններէ վերջը, վասն զի կարճ է հետաւորութիւնը ի մէջ մեղուանոցին և փորձի սեղանին. ուրեմն դրկուած են նոր մեղրահաւաք մեղուները: Պ թրիշ կրցած է զիւտել որ կերակուրի կու զայ խուռն բազմութիւն մը նոր հաւարութեամբ մեղուները միայն ատեն՝ երբ հիւթեղ կերակուրէ մը ետքը պատգամաւոր մեղուները կը պարեն մեղուանոցին մէջ: Ուստի պարը

ո՞ւ միայն իրը ազդ կ'ըլլայ արդէն փոք-  
ճառու ժողովով մեղուներուն, այլ և կը  
գրգռէ կը հրապուրէ նորահաս մեղու-  
ները:

Նոյնպէս կը հարցնենք, արդէօք կերակուր փնտողները յախուռն կ'երթան հանդիպածին պէս՝ թէ կը հետևին մասնաւոր նշաններու Պ միջիշ կը շարժէ մեղուներու պան մը շաբարախառն և հոտաւէստ սկաւառակի մը քով անուշահնու նիւթով մը: Մերձաւոր այլ և այլ տեղեր ալ կը զնէ սկաւառակներ շաբարախառն ջուրով, ումանը միննոյն հոտաւէստ նիւթերն ունին, այլը՝ ոչ: Արդ մնողները մի միայն և կամ գրեթէ միայն առաջին սկաւառակները կը փնտուն:

Նոր մեղոնները իրենց քթին մօտեցնելով՝  
կամ աւելի իրենց բողկունքնուն մէջ հա-  
ւարելով պարող մեղուին միջոցով տարա-  
ծուած հոռո՞ անվրէս այն կողմը կողղուին՝  
ուսիսից կու զար այն անուշահու բորբոքր:

ՏՆՏԵՑԱԿՆ ՇԱՀԱԳՈՐԾՈՒԹԻՒՆ. — Արդ  
ինչ է նշանակութիւնը և կարեռութիւնը  
բոլոր այս արդեանց՝ մեղուներուն կենաց  
վրայ ճիշդ գաղափար մ'ունենալու համար։  
Ենթազբենք որ թմբիները կը սկսին ծաղ-  
կիլ, դիպուածով մեղու մը կը տեսնենց՝  
որ ծաղիկներէ լաւ մը կը հաւաքչ առանց  
յոցնութեան՝ ստամբըր մեղրով լցնելով  
և կը դառնայ իր փեթակը։

Պարելով եղելութիւնն կ'իմացնէ, և նոյն  
ատեն ուրիշ մեղուներ իրենց յիշղութիւն  
մէջ կրելով թմրի ծառին բոլորումը, որ  
քիչ ատենէն զիրենց կը տանի ծաղկանց  
տեղը, կը սկսին նոր հաւաքումը. կ'երթան,  
կու գան, կը պարեն, մեղուներու նոր գուն-  
դեր կը կազմեն և այսպէս կարգաւ՝ մինչև  
որ պատուական աղբիւրն սկսի սպառիլ և  
չկարենայ մեղուն առատ և դիբին աւար  
մ'ունենալ. Այն ատեն մեղուներուն այլ ևս  
մեծ երթեւեկութիւնը կը դադրի և այսպէս  
ճշմարիտ յարաքերութիւնն մը՝ կանոնաւոր  
և զուգակշիռ չափով՝ կը տեսնուի մեղու-  
ներուն խնդրուածքին և ծաղկարերութեան  
մէջ. Թմրի ծառին ծաղիկներն այնչափ  
կը քաղեն՝ որչափ որ օգտակար, կարեոր

և բաւական են. նոյնպէս ալ կը վարուին  
ուրիշ ծաղիկներուն նկատմամբ:

ինչպէս տեսանք՝ մեղուներուն լեզուն  
մարգկային լեզուին բնաւ չի նմանիր.  
անոնց լեզուն տարրեր կերպով կը դառնայ  
և բոլորովին տարրեր ոգով կ'ազդէ. ա-  
նիկայ նուիրուած է բացարձակապէս մարդ-  
կային ընկերութեան ու երկրին ծառայու-  
թեան ու բարեկեցութեան:

Թարգմ. Հ. Ե. Սիրոսեան

ԱՅԼԵՒՈՅԼՔ

ՀՈՏԵԱՆԻ ՀԱՅԵՐԾԱԿ

ՆԵՐԿԱԾ ՎԵՐԱԿՐՈ

- 11 -

Ընդհանրապէս ո՞վ որ վերջերս ուղեւու-  
րութեան առիթով պատեհ ունեցաւ Առ-  
տեալի, այսինքն Տրանսիլվանիոյ Հայե-  
րուն վրայօց լրագիրներու մէջ զբլու՝  
շատ մը նախորդ զրոյներու բասծները  
կրկնեց, և իր վերջին հետեւանք՝ կնքեց  
զրած տողերը չափազանցօրէն ծանօթ  
բացատրութեամբ մը՝ թէ այնտեղի Հայերը  
զդրախտաբար Հայ ազգութեան համար  
կորսուած կամ օտարացած պէտք է հա-  
մարուին։ Ուրդ, ուղեւորութեան մէջ եղող-  
ներու բանի մը օրուան և երգեմն նոյն  
իսկ բանի մը ժամուան տղեցութեան  
մղումէ գոյացուած վերոյիշեալ բացատրու-  
թինը՝ բոլորովին անհիշտ կը զտնեմ ես՝  
որ տասը և աւելի երկար տարիներով  
այդ Հայերուն մէջ մնացեր և անոնց հետ  
կենացեր եմ, և արգարութեան պարտը  
մը կը համարիմ անոնց վրայօց տարա-  
ծուած այդ աննպաստ՝ չըսելու համար  
սխալ հասկացողութիւնը ուղեկի, և ամբաս-  
տանութիւնը՝ եթէ ոչ եղանել՝ այլ գէթ  
մեղմել։

Բայց նախ քան այդ եղրակացութեան  
հանիլս՝ կարեւոր կը համարիմ չկիտցող-  
ներու համար գէթ համառօտ տեղեկու.

